

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства щодо врегулювання правовідносин зі здійснення сек'юритизації та емісії облігацій з покриттям»

Згідно із п. 1 пояснювальної записки до проекту, проект розроблено «з метою узгодження положень Кодексу України з процедур банкрутства із нормами щодо здійснення сек'юритизації, випуску сек'юритизаних цінних паперів та облігацій з покриттям, передбаченими проектом Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям», а також законодавчою вимогою про що зміни до Кодексу України з процедур банкрутства можуть вноситися виключно законами про внесення змін до Кодексу України з процедур банкрутства». Водночас у п. 2 пояснювальної записки до проекту його метою визначено «синхронізація змін законодавства у зв'язку із визнанням Закону України «Про іпотечні облігації» таким, що втратив чинність з дня набрання чинності Законом України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям», захист пулу сек'юритизованих активів та активів покриття, відокремлених відповідно до Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям» від вимог третіх осіб та захист прав інвесторів у сек'юритизаційні облігації та облігації з покриттям».

Для забезпечення цього у проекті пропонується внести відповідні зміни до Кодексу України з процедур банкрутства (далі – КУПБ), якими, зокрема, «передбачено, що дія заходів захисту боржника та дія мораторію на задоволення вимог кредиторів не поширюється на задоволення вимог власників облігацій з покриттям та інших кредиторів за програмою облігацій з покриттям за рахунок активів покриття відповідно до Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям». Законопроект врегулює особливості визнання

недійсними правочинів боржника у рамках транзакції із сек'юритизації, встановлює особливості включення майнових активів до складу ліквідаційної маси боржника у випадку здійснення сек'юритизації чи емісії облігацій з покриттям та визначає особливості банкрутства боржника, який має зобов'язання за облігаціями з покриттям» (п. 3 пояснювальної записки до проекту)

Проект не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2026 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 10.02.2026 № 4774-ІХ.

Головне управління, розглянувши проект, вважає за доцільне висловити щодо його змісту такі зауваження.

1. У проекті пропонується виключити із КУПБ абз. 2 ч. 2 ст. 2, яким передбачено, що провадження у справі про визнання емітента іпотечних облігацій неплатоспроможним (банкрутом) здійснюється у порядку, передбаченому КУПБ, з урахуванням норм Закону України «Про іпотечні облігації».

Проте слід зазначити, що певні особливості провадження у справі про банкрутство передбачені у проекті Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям» (реєстр. № 15172 від 13.06.2026), з яким пов'язаний цей проект. Зокрема, у п. 4 ч. 1 його ст. 85 йдеться про участь справі про банкрутство емітента облігацій з покриттям, який не є банком, спеціального адміністратора, який забезпечує взаємодію та обмін інформацією з арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) у справі про банкрутство. За цих умов виглядає доцільним уточнення у ст. 2 КУПБ того, що провадження у справах про банкрутство, пов'язаних з облігаціями з покриттям, здійснюється у порядку, передбаченому КУПБ, з урахуванням норм Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям».

2. У новій ст. 93⁴ КУПБ виглядає доцільним встановлення обов'язку та чітких строків передачі документації від арбітражного керуючого до спеціального адміністратора. З огляду на те, що арбітражний керуючий отримує доступ до всіх інформаційних систем боржника (п. 5, п. 5¹, п. 6 ч. 1 ст. 12, ч. 2 ст. 12, ч. 3 ст. 44 КУПБ), відсутність у КУПБ прямої норми щодо передачі документації та реєстрів активів покриття створює ризик фактичного блокування повноважень спеціального адміністратора, визначених ст. 84 проекту Закону України «Про сек'юритизацію та облігації з покриттям».

3. У п. 2 розділу II «Прикінцеві положення» проекту Кабінету Міністрів України доручається у «тримісячний строк з дня набрання чинності *цим Законом*: привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом; забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом». Тому, на нашу думку, потребує перегляду строк набрання чинності Законом, проект якого розглядається, – «з 01 січня 2027 року».

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: О. Куціпак, О. Гончаренко, С. Коновалова

